

РЕШЕНИЕ

№ 7014

гр. София, 19.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 13.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7247** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.168 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.139, ал.1, т.4 от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета /ППЗНП/

І. ПРОЦЕДУРА И СТАНОВИЩА НА СТРАНИТЕ.

1.Образувано е по жалба на Н. И. Г., ЕГН [ЕГН], действаща със съгласието на своята майка и законен попечител Надежда Т. Г., срещу Заповед №1171/03.07.2014 г. на директора на 9-та Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“-гр.С., с която на жалбоподателя е наложено наказание „преместване в друго училище“, с искане да бъде отменена.

2. Наведените основания за оспорване по чл.146 АПК са за неспазване на установената форма; съществено нарушение на административно-производствените правила; противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

а/Конкретните твърдения, с които се аргументират допуснатите съществени нарушения на производствените правила са, че в нарушение на чл. 140, ал. 1 от ППЗНП, чл. 65 ал.1 и чл. 74, ал. 1, т. 8 от Правилника за устройството и дейността на 9 Ф. „А. Дьо Л.“ за 2013/2014 учебна година /нар. за краткост Правилника на 9 Ф./, с оспорената заповед било наложено наказание „преместване в друго училище" при липса на постъпило предложение на Педагогическия съвет /ПС/. Видно от приложения протокол № 573 за проведена среща на 12.06.2014 г. между директора,

помощник-директора, класния ръководител, педагогически съветник и родителите на жалбоподателя, с проведения тогава разговор „започва процедура по налагане на наказание „преместване в друго училище" и след направения коментар срещу налагане на твърде крайното наказание беше добавено в скоби „предупреждение за преместване в друго училище", т.е директорът на училището вече бил взел решението за налагане на наказанието, преди да бъде разгледано нарушението на ПС. По този начин се установявало, че предложението за налагане на наказанието не било направено от ПС, а от директора. Така на ПС, състоял се на 26.06.2014 г., било разглеждано вече предложеното от директора на гимназията наказание „преместване в друго училище". Ако на заседанието си ПС е правил друго предложение, то било след откриване на процедурата по налагане на това наказание и не било сведено до знанието на родителите на жалбоподателя с доклад на класния ръководител. Нарушен бил и чл. 140г., ал. 1 от ППЗНП, предвиждащ класният ръководител да уведоми писмено родителите за извършеното от ученика нарушение и за правата на родителя в процедурата по налагане на наказание. Въпреки, че това задължение на класния ръководител било предвидено изрично и в чл. 65, ал.3, т.1 от Правилника на 9 Ф., същото не било изпълнено. До родителите на оспорващия не било изпращано писмо с обратна разписка, както изисквал чл. 65, ал.3, т.4 от Правилника на 9 Ф.. Вместо това, те били уведомени на проведената среща на 12.06.2014 г., като не им били дадени никакви разяснения относно процедурата и/или правата им/видно от самия протокол/. Не било спазено и изискването на чл. 140г., ал. 2 от ППЗНП, като в производството по налагане на наказанието не е определян докладчик - учител, който преподава на ученика. Нито в протокола от 12.06.2014 г., нито в обжалваната заповед било посочено такъв да е назначаван или изслушван.

б/ Нарушението на установената форма на административния акт е мотивирано с доводи за липса на мотиви, предвид формалното отбелязване, че такива има, но в действителност били цитирани само нарушенията на Правилника на 9 Ф. и били изброени обстоятелства във връзка с процедурата- че родителите са уведомени, че класният ръководител е внесъл доклад, че е уведомена Дирекция „Социално подпомагане" и Педагогическия съвет се е запознал с него, че са изслушани ученика, родителите и съучениците ми. В заповедта липсвали каквито и да било аргументи защо директорът е преценил за най-подходящо именно наказанието „преместване в друго училище". Не били обсъдени никакви факти, обстоятелства и доказателства по случая, нито било посочено защо наказващият орган цени или не дадени обяснения, становища и/или доказателства.

в/ Твърдяното противоречие с материалноправни разпоредби е обусловено с доводи, че не е налице нито една от изчерпателно предвидените в чл. 64, ал. 4, т. 4 от Правилника на 9 Ф. хипотези за налагане на наказание „преместване в друго училище". Единственото деяние, за което родителите на жалбоподателя били уведомени е, че е участвала във „видеоклип, уронващ достойнството на учител от гимназията". Едва в обжалваната заповед било посочено, че е участвала в създаването и разпространението на видеоклип с песен с обидно съдържание, уронващ авторитета и достойнството на 9 Ф. и учители, работещи в нея, с което нарушен чл.61 т.4 и на чл.62 т.6 от Правилника на 9 Ф.. Нито едно от тези нарушения обаче не попадало в хипотезите по чл. 64, ал. 4., т. 4 от Правилника, за които се налагало наказание „преместване в друго училище до края на учебната година".

Освен това, не било налице неизпълнение на чл.62 т.6 от Правилника на 9 Ф..

Въпреки формалното посочване на разпоредбата, от текста на заповедта не ставало ясно с какво жалбоподателят Г. е нарушила задължението си да съхранява авторитета и развива традициите на Френската гимназия. Напротив, през целия период от досегашното си обучение, тя полагала усилия да изпълнява именно това свое задължение. Имала високи училищни постижения - много добри до отлични оценки; била част съм от училищния отбор по баскетбол, който имал редица купи и грамота от спортни състезания; имала интереси към литературата, като била член на литературния клуб към 9 Ф. и участвала в конкурсите „Малки поетики" и „1000 стипендии". Всичко това допринасяло за добрия престиж на училището, какъвто бил и извода и на Дирекция „Социално подпомагане" - О.. Винаги е уважавала стремежа на гимназията да възпита своите ученици като будни и свободомислещи младежи, които имат позиция и я отстояват. Именно ръководството на 9 Ф., обаче, игнорирало своите принципи и задължения, като във връзка с последното са изложени оплаквания, които са неотнормими към предмета на делото. Отделно се излага още, че не било проявено и уважение към взетото от съучениците на жалбоподателя отношение към ситуацията и оказаната ѝ подкрепа, изразена в писмо вх. № 661 от 13.06.2014 до директора на гимназията, както и в подписа на випуска вх. № 771/27.06.2014 г., в която се молело да бъде преразгледано решението за наказанието и да бъде наложено по-леко такова.

От друга страна, дори да се приеме, че е налице твърдяното нарушение, то същото било извършено за първи път и не представлявало основание за налагане на най-тежкото предвидено наказание. Посоченото в заповедта нарушение не било нито толкова тежко, нито системно, като въобще не било взето предвид цялостното поведение и резултати на жалбоподателя, като ученик в гимназията през предходните години.

г/ Наложено то наказание било твърде крайно и несправедливо и не съответствало на извършеното нарушение, поради което не можело да изпълни и своето превантивно и превъзпитателно въздействие. По този начин оспорената заповед не съответствала на целта на закона-чл.146, т.5 АПК.

В случая следвало да се има предвид, че става дума за млад, още непълнолетен човек, за който е обичайно едно импулсивно, прибрзано и необмислено поведение, без реална преценка на възможните последици от това поведение. Предвидената в ППЗНП /а и в Правилника на 9 Ф./ санкция не била някаква самоцелна, увреждаща нарушителя реакция, а необходима мярка, чиято основна цел е да превъзпита ученика, да го накара да осъзнае деянието си и последиците от него, респективно да предотврати извършването от него на други нарушения. Именно поради тази причина законодателят предвидил няколко вида наказания, като наказващият орган следвало да прецени кое от тях е подходящо, с оглед постигане на посочената възпитателна и превантивна функция. В случая, вместо да изпълни тази цел, наложеното от директора на 9 Ф. наказание било в състояние да предизвика силен емоционален и психически стрес и сериозни последици за по-нататъшното развитие на жалбоподателя. Особено голямо значение в тази връзка имало и обстоятелството, че не било налице друго учебно заведение, равностойно на 9 Ф., в което да бъде преместена и да продължи обучението си, без да бъде влошено качеството на образованието ѝ. Гореописаните обстоятелства били съобразени от Дирекция „Социално подпомагане" - О., но били игнорирани от директора и ПС.

3. Ответникът-директора на 9 Ф., А. Дьо Л.-гр.С. не депозира писмен отговор

по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 АПК.

4. В о.с.з. пред АС-София град, жалбоподателят се представлява от адв.П., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. В депозираните по делото на 21.10.2014 г. писмени бележки аргументира нейната основателност със съображения, които по същество преповтарят тези, изложени в жалбата. Допълнително твърди, че от показанията на св. Д. /класен ръководител на Н./, която е предложила наказание „предупреждение за преместване в друго училище“, се установявало, че именно то съответствало на вида и тежестта на извършеното нарушение. Освен това, от събраните по делото доказателства не се установило нарушение на чл.62 т.6 от Правилника на 9 Ф.. Напротив, от представените писмени и гласни доказателства било видно, че жалбоподателят Г. е изпълнявала това свое задължение - имала много добър успех; част била от училищния отбор по баскетбол, което допринасяло за неговите спортни успехи /изрично потвърдено от член на Педагогическия съвет на заседанието на 26.06.2014/; не само вземала участие в дейностите на литературния клуб, но и постигала успехи в различни конкурси „Малки поетики“ /видно от показанията на свидетелката Т. - учител по литература/ и „1000 стипендии“, които успехи издигали авторитета и престижа на гимназията и доразвивали традициите ѝ. Що се отнасяло до другото нарушение /чл.61 т.4 от Правилника на 9 Ф./, жалбоподателката не оспорва, че с поведението си е накърнила авторитета и достойнството на учители от 9 Ф.. Същата обаче искрено съжалявала за това свое деяние, което заявила многократно пред своите учители, родители и съученици. Тя не осъзнавала последствията от деянието си, като по-скоро възприела същото като начин по типично тинейджърски да изрази позиция, отколкото толкова сериозно да обиди и разстрои свои дългогодишни преподаватели.

5. Ответникът-Е. Б.-директор на 9 Ф. „А. Дьо Л.“-гр.С. се явява лично и с адв.З., която оспорва основателността на жалбата. Директорът излага, че лично е положила усилия за извънсъдебно уреждане на спора, което е било отхвърлено от ПС. Моли съдът да вземе предвид, че всяко едно наказание цели възпитателен ефект не само върху този, който е извършил нарушението, но и върху останалите ученици. Цялото училище в момента било в надписи „К.“ и в самата подписка в подкрепа на Н., учениците се подписвали с „К.“, което доказвало, че наказанието е необходимо, не само с цел поправянето на Н., но и с оглед възпитателния ефект върху останалите ученици в гимназията. В депозираните по делото на 20.10.2014 г. писмени бележки от процесуалния ѝ представител-адв.З. се аргументира, че наведените в жалбата доводи не отговарят на фактите и обстоятелствата, на базата на които е издаден оспорваният административен акт, както и на събраните по делото писмени доказателства и гласни такива. Спорът между страните не касаел допуснато нарушение на административнопроизводствените правила. Възраженията на жалбоподателката били в посока тежестта на наложеното наказание по чл. 139 ал.1 т.4 от ППЗНП: "преместване в друго училище". Видно от събраните по делото доказателства, ученичката Н. И. Г. е създала и разпространила в интернет пространството видеоклип с песен, с обидно съдържание, уронващо авторитета на 9-та Ф. "А. дьо Л." и достойнството на учители работещи в нея. Жалбоподателката не оспорвала факта на авторството. Не се оспорвала и изпълнената административна процедура. Наблягало се на качествата на жалбоподателката, които качества според разпитаните в с.з. свидетели били:

добра ученичка, талантива, в добри отношения със своите съученици. Безспорно било и че възрастта, в която се намира Н. И. Г. се характеризира с емоционални вариации и желание за оригиналност, но създаденият видеоклип, не бил израз нито на гениалност, нито представлявал вид художествена творба, която може да бъде определена като вид „творчество“. Обидните и нецензурни думи с адресат учители от учебното заведение, било не само обидни за самите учители, не и уронващи авторитета на институцията „училище“. Категорично невярно било твърдението, че Н. Г. дълбоко съжалява за постъпката си, поради което наложеното ѝ наказание е несъразмерно тежко и би повлияло на личностното ѝ развитие. Това било така, защото жалбоподателката е имала наложено предходно наказание "забележка" за изписване на обиден текст по фасадата на училището. Инициалите, които Н. е рисувала били също с обидно и нецензурно съдържание /К. за К./ и това било известно, както на педагогическия и непедагогическия персонал, така и на учениците. Тази абревиатура била с адресат г-жа Г. К.-помощник-директор във 9-та Ф. "А. дьо Л.". Наложено наказание „забележка“ нямало възпитателен ефект у жалбоподателката, видно от един неоспорим факт. В създадения и разпространен видеоклип от Н. Г. била приложена и заповедта, с която е отменено наложеното наказание „забележка“. Текста по несъмнен начин показвал, че жалбоподателката с ирония коментира решението, обективизирано в отменителната заповед, като по този начин демонстрира недосегаемост. Как тогава да се приемело, че Н. Г. е „чувствително“ дете, което „дълбоко съжалява за стореното от нея“. Наложено наказание „забележка“, впоследствие отменено преди изтичане на срока му по предложение на класния ръководител, било също за сътвореното от жалбоподателката „творчество“: „К. за К.“, но този път не в социалната мрежа, а на фасадата на училището. Ефекта от това „творчество“ върху фасадата на училището имал „дълбоко възпитателен ефект“ сред учениците, видно от приложената към делото подписка от учениците, в защита на Н., които се разписвали точно с тази абревиатура /К./. Не следвало да бъдат кредитирани показанията на разпитаните в с.з. свидетели. Показанията им били тенденциозни и противоречиви. Видно от Протокол №2 на Комисията за превенция и борба с противообществените прояви от 13.06.2014г., г-жа М. Д. заявявала, че е имало и друг случай във "Facebook", в който Н. е участвала по повод предложение за видеонаблюдение. Същата свидетелка заявява, че Н. Г. я излъгала/ „излъга ме в очите, казвайки, че е рисувала цветенца.Тя излъга и мен и г-жа Б. П."/.. На зададения на свидетеля въпрос "знаете ли какво означава абревиатурата „К.“, тя отговорила, че не знае, а в протокола заявила, че Н. я излъгала. Каква истина тогава г-жа М. Д. е имала предвид, като категорично заявява, че „до ваканцията нямаше проблем, но след това пише надпис срещу г-жа Г. К. на фасадата на гимназията, който е много циничен.Това говорило единствено и само, че целта на класния ръководител г-жа Д. е на всяка цена да омаловажи стореното от Н. Г. и по този начин да „поправи грешката, която е допуснала на проведеното заседание на Комисията за превенция и борба с противообществените прояви. Смушаваш факт в поведението на Н. И. Г., видно отново от съдържанието на този протокол, в частност заявено от свидетеля М. Д., Н. И. Г. е представляла

„фалшиви бележки от зъболекар", които впоследствие с намесата на нейния баща са станали „бележки удостоверяващи отиването ѝ на зъболекар". Това още веднъж потвърждавало, че жалбоподателката трудно би променила своето поведение. На зададеният въпрос „как би се почувствала свидетелката ако надписите във видеоклипа бяха адресирани към нея“, тя отговорила, че всеки по различен начин възприема фактите, но тя самата бързо прощава. Не следвало да бъдат кредитирани показанията и на втория свидетел-г-жа С. Т. - учител по български език и литература в 9 Ф.. Твърде „емоционалната" защита на Н. Г. от страна на г-жа С. Т., противоречала на заявеното в края на разпита от същия този свидетел. На зададеният въпрос „как би се почувствала свидетелката ако надписите във видеоклипа са адресиран към нея, тя отговорила, че би се почувствала болезнено засегната. Същевременно този свидетел настоявал за толерантно отношение към тийнейджърите, в частност към поведението на жалбоподателката. По делото станало известно, че наложеното наказание на Н. Г. не би я лишило от възможността тя да се дипломира в 9 Ф. „А. дьо Л.", [населено място] ако наказанието влезе в сила през тази учебна година 2014/2015г. Това било така защото жалбоподателката е ученичка в 11 клас. Наказанието е наложено до края на учебната година. След изтичането му, съгласно ППЗНП ученичката имала право да реши къде да продължи образованието си в 12 клас - в 9ФЕГ или в училището, където е изтърпяла наказанието си. Ако процесната заповед за наложеното наказание бъде отменена, който този факт щял да стане известен в един по-късен етап от време, тогава било напълно възможно ученичката Н. Г. да не се дипломира в 9 Ф. „А. дьо Л." [населено място]. Настоящият процес имал дълбоко морален смисъл. Ако в Н. Г. имало разкаяние, то това „разкаяние" било привидно и привидността му много бързо щяла да намери своето проявление, ако оспорената заповед бъде отменена. Това, което се случило в 9ФЕГ било прецедент в системата на образованието. Учениците на гимназията били талантиливи и оригинални, но в случая тази тяхна индивидуалност имала негативна проявна форма. Уронен бил престижа на учебното заведение, накърнено било достойнството на засегнатите педагози, уронен бил авторитета им, а и не на последно място тази изява на Н. Г. говорела за объркването в ценностната система на подрастващото поколение. Наложеното наказание на ученичката, процесното такова, щяло да има сериозен възпитателен ефект спрямо същата и спрямо останалите ученици, ако жалбата бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

6.Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

II. ФАКТИ ПО ДЕЛОТО.

Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от

приетите писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка и представени допълнително, както и от оптичния носител, приобщен към доказателствата по делото чрез отварянето му в открито с.з. на 13.10.2014 г., че:

1. Жалбоподателят Н. И. Г. е ученичка в XI „е“ клас в 9 Ф.;

2. Н. е автор и изпълнител на процесния клип с песен, чийто текст е със съдържание:

„Всички искаме едно, К. е говно.

Ще умре пред Ф., ако имаме късмет.

С усмивката си тя, бърка ти в гъза.

Стаята ѝ е голяма и за всеки има изненада,

Забележки извън час ще получиш ти от раз.

Като се обърне все едно ще пръдне,

можем пак зъбите ѝ да разбием

и после да ги скрием.

Щом снега натрупа, тя ще бъде трупа

И зъбите ѝ пак са на боклука.

Да се скрие в хралупа

Виде ли те тя сега, бягай не и сега

Цигарата хвърли и бързо побегни

че К. навсякъде бди.

Заради всички тези двойки и забележки

К. на сапун с нейните колежки.

а цигарата в нейното око си бях изгасила

защото съм надарена с велика сила.

Избраният бди и К. победи,

Ако стане нещо страшно не завивай вдясно.

С. и погледни-Б. пак лети

със своите килограми тя изяжда всички драми.

Не се отваряй на К., защото двойка бързо ще отрака

Ако видиш я на живо знаем всички, че е като истинско плашило

с керамична усмивка в лицето прилича ми на мивка

Зъбите ѝ скърцат докато яде даже чупят се на две.

Б. К. и Д. правят много страховита гонка

тройката непобедима даже не мога да измисля рима.

За вещици кат тях нищо друго освен пердах.

Я виж К. към тебе тича и на Баба Я. тя прилича

Един галон бензин, една запалка няма значение дали има палка.

Ако слънцето изгрее и ангелът запее това е знак-

К. е твой заклет враг.

Причинява смъртоносна вечна дрямка

в безопасност си докато не се размърда

после по-добре да си била мъртва.

Ако се качи на трона ще си хапне няколко бонбона

Крие се под Б., като змия под скала

Умира само като я оставиш без глава.

К. на стол драсни, помогни на Ф.-а да се подобри.

Ако ти се учи по-добре спри-всичко във Ф. е за пари
Химия от девети клас си учил
и двойка ти набързо си получил.
С усмивката си мазна бързо се превръща в жената най-омразна.
Ако се наведе, бързо я бутни в някое биде
Има хиляди очи, камерите са третите ѝ очи.“

След това в клипа се вижда Заповед №362/10.12.2013 г., с която е отменено наказание „забележка“ на Н. И. Г.

Песента продължава със следния текст:
„Затова по-добре побегни или се върни и К. под звънеца напиши
После ще те викат на втория етаж за да ти наврат наказанието в гъза
След три месеца обаче
спокойно има време К. ще плаче
и после всички ще запеят „умрял е змеят“
Ф., Д. и М. си отглеждат заедно една къпинка
Поливат я редовно, жалко, че е отровна.
На нас децата утре ще дадат посланието „нека те умрат“
и ще бъдат щастливи
после ще си посадят и сливи
но няма време за шега H₂O-то е вода.
Д. във Ф. бомба падне и К. се разпадне
И тогава всички ще са щастливи, а не тъй избухливи.
Време е да спра защото като говоря за Ф. ми идва да умра.
Иска ми се да мога, всичко в мен крещи „Защо за бога?“
Ако ти се учи и с вещици зли бързо във Ф. се запиши,
Учителките чудесни вдъхновяват ме да пиша велики песни.
Иска ми се някой ден да завърша
Но всяка година К. ще гледам и сълзите ще си бърша,
мине ли вещица покрай мен сякаш душата ми взема
и не мога да се съвзема
Ако продължа ще стане досадно
А на мен започва да ми става много гадно.
Това е одата за Ф.
Моля, подарете ми един букет.“

2. На 12.06.2014 г. е била проведена среща между директора на 9 Ф., помощник-директора УД, класния ръководител на жалбоподателя Г. и двамата ѝ родители, видно от Протокол вх. №573/12.06.2014 г. На срещата родителите са били запознати с видеоклип с участието на жалбоподателя Н. Г., за който в протокола е посочено, че уронва достойнството на учител от гимназията и че започва процедура за налагане на наказание „предупреждение за преместване в друго училище“ или „преместване в друго училище“. Посочено е още, че предстои среща с Училищната комисия за превенция на 13.06.2014 г.; уведомяване на Дирекция „Социално подпомагане“ и ПС на 26.06.2014 г. от 15.00 часа, като родителите и ученичката са поканени да присъстват на ПС и да изразят своята позиция;

3. На заседанието на Комисията за превенция и борба с противообществените прояви на 13.06.2014 г., за което е съставен Протокол №2, кл.ръководител на 10 е клас- М.Д. е изложила, че Н. е направила клип, който е качила в "You tube" за гимназията и учители, като назовават някои от тях по имена. Преди това Н. е имала 4 забележки, но не е била наказана от кл.ръководител, защото на екскурзията във Франция ученичката се е държала много добре. Миналата година Н. е имала проблеми с фалшиви бележки от зъболекар. Родител-баща ѝ се намесил и предал бележка, удостоверяваща отиването на зъболекар. До ваканцията нямала проблеми, но след това е написала надпис срещу г-жа К. /помощник-директор на 9 Ф., бел.на съдията/ на фасадата на гимназията, който е много циничен. Впоследствие е казала, че не го е писала тя, а си е рисувала цветенца. Класният ръководител заявява още: „Тогава тя ме излъга в очите, казвайки, че е рисувала цветенца. Тя излъга и мен, и г-жа П.“. Имала е наложено наказание „Забележка“, което на 10 декември за добро поведение е била отменена. Имало и друг случай във „Facebook“, в който Н. участвала предложение за видео наблюдение. Имало е обсъждане от ученици, че не желаят повече камери в училище. И. Г.-учител и член на Комисията, в това си качество заявява, че Н. почти всеки час при него закъснява-обикновено пет или седем минути, след като е започнал часа. Идва миришеща на тютюн, а другите /ученици, бел. на съдията/ се опитват да я прикрият.

4.С доклад от 13.06.2014 г. кл.ръководител предлага наказание „предупреждение за преместване в друго училище“. На същата дата е издадена и Заповед №1108, с която директорът на 9ФЕГ е определил М. С. Ш.-старши учител по химия и О. за докладчик в производството по налагане на наказание на ученичката Н. Г..

5.В приложения по случая доклад на АСП са направени изводи, че детето и родителите са силно притеснени от предстоящото наказание, тъй като приемат същото като реален риск да не получи качествено образование. Родителите и детето приемат 9ФЕГ като елитно училище, което съответства на техните изисквания за отлично образование, а дъщеря им като успешна ученичка. Родителите се опасяват от дискриминационно отношение спрямо дъщеря им. Направен е и извод, че непълнолетната Н. има високи училищни постижения, подходящи извънкласни форми за развитие. Допринася за добрия имидж на училището с участието си в различни конкурси и спортни изяви. Посочено е и това, че непълнолетното дете е в специфична възраст, която се характеризира с недостатъчно развит социален и личен опит, че за тази възраст е характерно да се използват различни начини на протест и противопоставяне. Неспособността на юношите да изразят мнението си по приемлив и позитивен начин се наблюдава и в конкретната ситуация. С оглед на така направените изводи е дадено заключение, че налагането на наказание „Дейности в полза на училището“ за периода на лятната ваканция би имало по-добър ефект върху детето и неговото разбиране за отговорността на действията му.

6.Приложено е писмо от 10е клас, съдържащо имената и подписите на 28 ученици до директора на гимназията. В него е изложено, че Н. е важна част от класа. Интелигентна, весела, приятел на всички, но в същото време човек със

собствена житейска позиция, която макар и невинно да изразява по подходящ начин и на подходящото място е нещо, което изключително ценят в нея. Изразена и е молба за предоставяне на още един шанс, за да докаже Н., че е пораснала. Изразена е увереност, че ако застъпничеството на класа бъде прието и Н. поеме отговорност пред съучениците си за това застъпничество, всички те ще се научат, че когато са обединени могат да помогнат на всеки от тях и да постигнат повече. Приложена е и молба, подписана от 195 ученици на 9ФЕГ за преразглеждане на наложеното наказание на Н. Г., като действително един ученик /С. С./, подписал с абривиатурата „К.“, както твърди защитата на ответника.

7.От вписаните в приложеното извлечение от ученическа книжка годишни оценки за учебната 2013-2014 г. е видно, че средния успех на Н. е отличен 5.77.

8.Приложена е грамота за награждаване на 9 Ф., класирала се на V-то място по Баскетбол-девойки /11-12 кл./ от градски ученически игри, както и съчинение с мотото: „Когато човек не може да избира, той престава да бъде човек“ /А. Б./.

9.Видно от Протокол №13/26.06.2014 г., проведено е заседание на ПС, на което са присъствали 52 членове и 10 са отсъствали. На заседанието са присъствали и са били изслушани жалбоподателя в съдебното производство Н. Г., нейните родители-Надежда и И. Г. и застъпниците на ученичката-трима ученици /двама от 10е и 1 от 10ж клас/. Н. е изложила, че причината за това, което е направила е, че е била „подложена на някакъв вид емоционален стрес“, чувствала някакво затруднение в разбирането и отношението с част от учителите, поради което написала текста, с който не целяла да обиди някого от учителите. Заявила е, че оценява това, че те работят със и за тях и иска да се извини. Заявила е още, че 1 седмица след като е качила процесния клип в You T., го е свалила, но след няколко дни го е качила отново, защото ѝ „прещракало нещо“. След това песента е била спряна едва когато е докладвана или общо е престояла в интернет пространството половин година.

10.3. на Н. са изложили, че лекомислената ѝ постъпка не е част, а следствие от проблема-липса на двустранна комуникация между учители и ученици, която е довела до разединение и е важно, че Н. е осъзнала и оценила грешката си. След проведените разисквания с 34 гласа „за“, 4-„въздържали се“ и 14 „против“, ПС е взел решение за налагане на процесното наказание.

11.С оспорената пред съда заповед, издадена от директора на 9 Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, на основание чл.147, ал.1, т.1, чл.139, ал.1, т.4, чл.140а,чл.1340б, ал.2, чл.140в, ал.1, чл.140г и чл.140д от ППНЗП, чл.63, ал.2, т.4, във вр. с чл.64, ал.4, т.4 от Правилника на 9ФЕГ и по предложение на ПС-Протокол №13/26.06.2014 г, на Н. И. Г. е наложено наказанието по чл.139, ал.1, т.4 от ППЗНП: „преместване в друго училище“.

Като мотиви в заповедта е изложено, че ученичката е участвала в създаването и разпространението в You T. на видеоклип с песен с обидно съдържание, уронващо авторитета и достойнството на 9 Ф. и учители, работещи в нея. С това свое действие е нарушила чл.61, т.4, съгласно който „ученикът няма право да накърнява с поведението си авторитета и достойнството на учителя и чл.62, т.6-„ученикът е длъжен да съхранява

авторитета и развива традициите на Френската гимназия“ от Правилника на 9 Ф.. В останалата им част, мотивите касаят проведената процедура по налагане на наказанието.

12. След извършена проверка от старши експерт по О. в Р.-С. град, определен със Заповед №РД-24-254818.07.2014 г., за което е съставен Констативен протокол от 29.07.2014 г., е издадена Заповед №РД21-93/31.07.2014 г. на началника на Р.-С.-град, с която е наредено ученицката Н. Г. да продължи обучението си в XI в клас, профил „чуждоезиков, първи чужд език-френски език, втори чужд език-испански език на 18 СОУ „У. Г.“.

13. В съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпит на посочените от защитата на жалбоподателя свидетели: М. И. Д.-учител по ФЕ и класен ръководител на Н. и С. Й. Т.-учител по Б. на Н. от три години в 9 Ф..

а/Св.Д. излага, че след създалата се ситуация, Н. е изразила съжаление, в чиято искреност вярва. Самият клип е бил подминат от съучениците ѝ без особено внимание, като са приели, че просто иска да се направи на интересна. Преди това Н. е била наказвана за надпис върху фасадата на сградата, но това наказание беше отменено от ръководството на гимназията. Не е коментирала постъпката ѝ за наложеното първо наказание и не може да каже дали е съжалявала. Не може да отговори какво означава абривиатурата „К.“, а само да предполага. На фасадата на училището е било изписано „К.“. Счита, че с ученик в тази възраст би трябвало да се отнасяме толерантно. Рапът като жанр, точно такъв вид музика / като процесния клип, бел. на съдията/.

б/Св. Т. сочи, че Н. е един интересен тийнейджър, с някои типични проявления като непокорство, като същевременно с това, когато разбере, че някаква норма има смисъл, е способна да се съобразява с нея. Тя е спонтанна, непосредствена и искрена в своето отношение. Има талант за писане, участва в литературния клуб без да е записана, защото има строг регламент- в началото на година се утвърждават едни списъци и те не могат да бъдат променени. Тя не подала своевременно заявление, поради което нямало как формално да бъде приета, но участвала реално, подобно на други деца, които също не били записани. Била номинирана в най-хубавия литературен фестивал за ученици- „Малки поетики“, който се провеждал всяка година през месец декември. От общо 16 участника в този конкурс от цяла С., тя била сред 4-мата отличени. Чула е процесния клип 3 дни преди ПС. Учениците ѝ предложили да ѝ го покажат, след като вече е заседавала Етичната комисия. Първоначално отказала да го чуе, защото разбирала колко са засегнати колегите ѝ, но решила, че трябва да го чуе, за да може да формира мнение и смята, че там има неща, които колегите ѝ категорично не заслужават. От друга страна, Н. може би малко е прекалила с чувството си, че може да прави сатира, шарж и да борави с ирония и сарказъм. Едновременно с това счита, че като цяло учителският колектив трябва да намери друг начин, не с наказание, което да отстрани Н. от училището. Два пъти е гласувала за нейното оставане с предупреждение за преместване, предвид на това, че е нужна действително работа с психолог, както и поради личното си убеждение, че с тийнейджърите трябва да се действа чрез добронамереност, което има по-голям ефект отколкото наказанието, за да бъдат убедени от необходимостта да се спазват

норми. Песента е в стила на рапа, спазва стилистиката на жанра. Счита, че Н. наистина се е разкажала, като в момента е в състояние на потиснатост, а иначе е весел човек. Това, през което е преминала ѝ дава един по зрял поглед и заслужава още един шанс. Знае, че преди това Н. е била наказвана за надпис по фасадата на сградата- абривиатура „К.“. Това наказание е било отменено от ПС. Не може да каже какво означава абривиатура „К.“. Ако тя е била адресат на този клип, би се почувствала болезнено засегната, както се чувстват и нейните колеги. Много пъти е говорила с Н. и тя съжалява за римите, в които е включила имената на уважавани нейни колеги. В някакъв аспект, рапа бил контрол върху гнева.

III. ПРИЛОЖИМО ПРАВО.

КОНВЕНЦИЯ за защита на правата на човека и основните свободи

Член 10 (Доп. - ДВ, бр. 137 от 1998 г.) Свобода на изразяването на мнение

1. Всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от границите. Този член не забранява на държавите да въвеждат разрешителен режим за дейността на радио- и телевизионните компании и производителите на кинематографична продукция.

2. Ползването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност, териториалната цялост, за предотвратяване на безредици или на престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или на правата на другите, за предотвратяване на изтичането на секретна информация или за поддържане на авторитета и безпристрастността на правосъдието.

КОНСТИТУЦИЯ на Република България

Чл. 39. (1) Всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин.

(2) Това право не може да се използва за нахърняване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността.

ЗАКОН за закрила на детето

Чл. 12. Всяко дете има право свободно да изразява мнение по всички въпроси от негов интерес. То може да търси съдействие от органите и лицата, на които е възложена закрилата му по този закон.

ППЗНП

Чл. 135

(3) Правилникът за дейността на училището може да предвиди и други права и задължения за учениците, доколкото те не противоречат на този правилник.

Чл. 139. (И.. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2001 г., бр. 33 от 2003 г., изм., бр. 51 от 2009 г.) (1) За неизпълнение на задълженията си, определени с този правилник и с правилника за дейността на училището, ученикът се наказва със:

1. забележка;

2. извършване на дейности в полза на училището в свободното от учебни часове време;

3. предупреждение за преместване в друго училище;

4. преместване в друго училище;

5. преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение - за ученици, навършили 16-годишна възраст.

(2) Дейностите в полза на училището по ал. 1, т. 2 не трябва да са такива, които с оглед на естеството или интензивността си не са съобразени с възрастовите особености и здравословното състояние на учениците или унижават тяхното достойнство. Видовете дейности се уреждат с правилника за дейността на училището.

(3) Когато ученикът се яви в училище с облекло или във вид, които са в нарушение на този правилник или на правилника за дейността на училището, както и когато състоянието му не му позволява да участва в образователно-възпитателния процес, той се отстранява от училище до отпадане на основанието за отстраняването му, за което класният ръководител уведомява родителя.

(4) Когато ученикът пречи на учителя и/или на съучениците си по време на учебен час, учителят може да го отстрани до края на учебния час.

(5) При тежки или системни нарушения на задълженията, определени в този правилник и в правилника за дейността на училището, освен наказание по ал. 1 на ученика може да се наложи мярка намаляване на поведението.

(6) Освен налагането на наказание по ал. 1 ученикът може да бъде насочен към консултации и педагогическа и психологическа подкрепа от специалист, допълнително обучение в извънучебно време, включително в периода на ваканциите, участие в извънкласни и извънучилищни дейности, професионално ориентиране и други дейности с оглед недопускане на нарушения и на отпадане от училище.

Чл. 140. (И. - ДВ, бр. 53 от 2001 г., бр. 33 от 2003 г., в сила от учебната 2003 - 2004 г., бр. 51 от 2009 г.) (1) За едно нарушение не може да бъде наложено повече от едно наказание.

(2) Мерките по чл. 139, ал. 5 и 6 се налагат заедно с наказанията по чл. 139, ал. 1.

Чл. 140а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) Наказанията и мерките са срочни.

(2) Срокът на наказанието по чл. 139, ал. 1, т. 1 и 4 е до края на учебната година, а по чл. 139, ал. 1, т. 2, 3 и 5 се определя в заповедта за налагането му.

(3) Когато наказанията по чл. 139, ал. 1, т. 4 и 5 са наложени до 30 учебни дни преди края на втория учебен срок, те влизат в сила от началото на следващата учебна година.

(4) Срокът на мярката по чл. 139, ал. 5 се определя в заповедта за налагането ѝ.

Чл. 140б. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) Видът и срокът на наказанието се определят, като се отчитат видът, тежестта на нарушението и личностните особености на ученика.

(2) Наказанията по чл. 139, ал. 1, т. 4 и 5 се налагат като крайна мярка при

тежки или системни нарушения.

(3) Наказанията по чл. 139, ал. 1 може да се налагат и за допуснати неизвинени отсъствия, като условията за налагането им се определят с правилника за дейността на училището. Наказанията по чл. 139, ал. 1, т. 4 и 5 може да се налагат за допуснати повече от 15 неизвинени отсъствия за учебната година.

(4) Мярката по чл. 139, ал. 4 не може да се налага на ученици със специални образователни потребности, когато поведението им е резултат от увреждането или нарушението на здравето.

(5) Срокът на мярката по чл. 139, ал. 5 се определя, като се отчитат видът, тежестта на нарушението/нарушенията и личностните особености на ученика.

(6) Видът и срокът на мерките по чл. 139, ал. 6 се определят, като се отчитат и възможностите на училището.

Чл. 140в. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) Наказанието по чл. 139, ал. 1, т. 1 се налага със заповед на директора по предложение на класния ръководител, а наказанията по чл. 139, ал. 1, т. 2 - 5 - със заповед на директора по предложение на педагогическия съвет.

(2) Мярката по чл. 139, ал. 3 се налага със заповед на директора, а по чл. 139, ал. 5 и 6 - със заповед на директора по предложение на педагогическия съвет.

Чл. 140г. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) Класният ръководител писмено уведомява родителя за извършеното от ученика нарушение и за правата на родителя в процедурата по налагане на наказание.

(2) За всяко производство за налагане на наказание по чл. 139, ал. 1 и на мярката по чл. 139, ал. 5 се определя докладчик. Докладчик е учител, който преподава на ученика.

(3) Преди налагане на наказанията по чл. 139, ал. 1 и на мярката по чл. 139, ал. 5 директорът - за наказанието по чл. 139, ал. 1, т. 1, съответно педагогическият съвет - в останалите случаи, изслушва ученика и проверява фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение.

(4) Родителят има право да присъства на изслушването и да изрази мнение.

(5) При необходимост изслушването се извършва в присъствието на психолог, педагогически съветник или ресурсен учител.

(6) За изясняване на фактите и обстоятелствата на изслушването могат да бъдат поканени и да бъдат изслушани учители, които преподават на ученика, както и ученици.

(7) Преди налагане на наказанията по чл. 139, ал. 1, т. 2 - 5 и на мярката по чл. 139, ал. 5 задължително се уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящ адрес на ученика, представител на която може да присъства на изслушването с оглед защита на правата и на интересите на ученика. По желание на ученика и на неговите родители дирекция "Социално подпомагане" може да го консултира преди налагане и на останалите наказания и мерки.

(8) Преди налагане на наказанията и мерките, с изключение на мярката по чл. 139, ал. 3, се взема мнението на класния ръководител на ученика.

Чл. 140д. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) В заповедта за налагане на наказанията и мерките се посочват видът на наказанието и/или мярката, срокът и мотивите за налагането им.

(2) Заповедта може да се обжалва пред началника на регионалния инспекторат по образованието - за общинските училища, съответно пред министъра на образованието и науката - за държавните училища.

Чл. 140е. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2009 г.) (1) Класният ръководител уведомява родителя за наложените на ученика наказания и мерки.

(2) Наложеният наказание и мерки се отразяват в ученическата книжка, в личния картон и в характеристиката на ученика.

(3) Наложеният наказание по чл. 139, ал. 1, т. 1 се обявява от класния ръководител пред класа.

Правилник за устройството и дейността на 9 Ф. „А. Дьо Л.“ за 2013/2014 учебна година

Чл.63

(2) За неизпълнение на задълженията му, определени с ППЗНП и с този правилник-чл61 и чл.62, ученикът се наказва със:

.....

4.преместване в друго училище до края на учебната година;

Чл.64

(4) По чл.63, ал.2, т.4 „Преместване в друго училище до края на учебната година“ при:

4 при груби системни нарушения на дисциплината по преценка на класния ръководител, учител или ръководството на гимназията;

Чл.61 Ученикът няма право:

.....

4 да накърнява с поведението си авторитета и достойнството на учителя

Чл.62 Ученикът е длъжен:

6 да съхранява и развива традициите на Френската гимназия;

IV.ПРАВНИ ИЗВОДИ НА СЪДА

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред, от лице, легитимирано да го оспори-чл.147, ал.1 от АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният заповед е издадена от компетентен орган-чл.146, т.1 от АПК. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.140в, ал.1, вр.чл.139, ал.1, т.4 от ППЗНП.

Обратно на твърденията, изложени в жалбата, спазена е установената форма за административния акт и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила-чл.146, т.2 и чл.146, т.3, вр.чл.59, ал.2 АПК.

Оспорения акт съдържа наименование на органа, който го издава; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; разпореждане относно разносните; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. Освен изложените в заповедта фактически основания за издаването ѝ, за част от мотивите, в съответствие с установената съдебна практика, се приемат и

съображенията, изложени в документите от административна преписка по издаването на акта /посочени по горе от съда в т.ІІ./

Спазена е установената процедура по издаване на заповедта-чл.140 г от ППЗНП, изяснени са релевантните за случая факти и не е ограничено правото на участие на жалбоподателя Н. Г.-лично и чрез нейните родители.

Разпоредбите на чл.140г, ал.1 от ППЗНП и чл.65, ал.3, т.1 и т.4 целят ефективно, реално уведомяване на родителите за извършеното нарушение и образуването на дисциплинарно производство. Затова не спазването на формалния начин на уведомяване е значимо, а постигането на целта на разпоредбата, което в конкретния случай е безспорно установено по делото. Спазени са и изискванията на чл.140г, ал.2, ал.3 и ал.4 от ППЗНП-за производството е определен докладчик-М. С. Ш.-старши учител по химия и О., за който, след запознаване с преписката, пълномощникът-адвокат на Н. не оспорва, че ѝ преподава; Н. е била изслушана, като са присъствали и двамата ѝ родители, които са се включили активно. Изслушани са и трима ученици.

Заповедта е издадена в съответствие с приложимите материалноправни норми и целта на закона-чл.146, т.4 и т.5 от АПК, като наложеното наказание е съобразено с вида и тежестта на извършеното нарушение и личностните особености на ученика-чл.140б, ал.1 от ППЗНП.

Действително наказанието по чл.139, ал.1, т.4 от ППЗНП е крайна мярка- за налагането му е необходимо да са извършени системни /три или повече/ нарушения на задълженията на ученика **или** поне едно, но тежко нарушение-чл.140б, ал.2 от ППЗНП. Във връзка с това съдът сочи, че при противоречие между ППЗНП и Правилника на 9ФЕГ /чл.140б, ал.2 и чл.64, ал.4, т.4 от втория, в случая, доколкото последният изисква само „груби системни нарушения“, предимство има ППЗНП /арг. от чл.135, ал.3 от ППЗНП/. Създаването на процесния текст, начина му разпространение, престоя му в интернет пространството в продължение на половин година по особено груб начин засяга авторитета и достойнството на назованите в него учители и авторитета на Ф. и осъществява съставите на нарушения по чл.61, т.4 и чл.62, т.6 от Правилника на 9 Ф., като едновременно с това представлява тежко нарушение на повече от едно задължение на ученика.

Действително правото на изразяване на мнение по всички въпроси е едно от най-важните граждански права, признато изрично в чл.10 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, чл.39 от Конституцията на РБългария и чл.12 от Закона за закрила на детето. Това право включва свободата да се търси, получава и предава информация и идеи от всякакъв вид независимо от границите в устна, писмена, печатна форма или под формата на изкуство, или чрез каквито и да са други информационни средства по избор на детето. Ограниченията на това право, обаче, са допустими, когато са нормативно предписани и са необходими в едно демократично общество за защитата на морала, както и на репутацията или на правата на другите, на което категорично сочат данните по случая.

Моралът, най-общо, е система от принципи на поведение и отношение **към другите, отнасяща се до понятията добро и зло**, които са абсолютни понятия / за разлика от правилно и неправилно; приятно и неприятно, които са относителни и зависят от гледната точка на човека/.

Съдът не може да не посочи, че децата и младежите и още повече „проблемните деца“ или „проблемните класове“ са наша отговорност-на нас родители, учители, културни дейци, администратори, на цялото общество и държава. Проблем е чуваемостта на моралните послания, способността за съпричастност към позицията и аргументацията на другия. Доколко нашето /на родителя, на педагога/ мислене, поведение и чувства са адекватни на потребностите и очакванията на „нашите деца“. Показателна в това отношение е младежката култура. Можем ли да разчетем в нея посланията на младите, защото част от тестовите са насочени към нас възрастните? В тях има търсене на помощ, взаимност, прозира потребност от разбиране и любов. Част от текста на песента на Н. е именно такъв / „Ако ти се учи по-добре спри-всичко във Ф. е за пари“

„На нас децата утре ще дадат посланието „нека те умрат“и ще бъдат щастливи“/ Умеем ли в екстравагантността, а често и бруталността на младежката култура /хип-хоп културата, част от която е рап музиката/ да съзрем желанието на нашите деца да бъдат особени, интересни, уникални, и следователно значими. Че част на целта на Н. е точно такава е видно и от обясненията на присъстващите на ПС ученици и от показанията на нейните учители, разпитани пред съда като свидетели.

Едновременно с това, не може да се постави свръх акцент върху правата на индивида, тъй като това означава да се пренебрегнат неговите задължения и необходимостта от общи ценности, които обединяват хората в едно мнозинство, необходимо за съществуването на държавата.

Съдът не може да допусне ученик да накърнява грубо с поведението си достойнството и авторитета на българския учител или на българското училище, защото образователната система не просто учи на определени знания, а търси единството от познание и морал в развитието на децата, съчетава нравственото възпитание и развитието на характера. **Това, че Н. е отлична ученичка е свързано само с нейното образование, но не и с нейното възпитание.** Налице е дисбаланс между обучението и възпитанието й в полза на формирането на знания. То, възпитанието й, сочи на липса на способност у Н. да усети реалността на чуждото страдание и да го съприживее; да пази, цени, помага. Част от текста на песента, освен изключително груб и уронващ честта и достойнството на конкретните учители, назовани поименно, както и на Ф., е и своеобразен призив към агресия / “ Един галон бензин, една запалка няма значение дали има палка.“; Крие се под Б., като змия под скала. Умира само като я оставиш без глава. К. на стол драсни, помогни на Ф.-а да се подобри“; “Ако се наведе, бързо я бутни в някое биде“/.

Съдът, в този състав, не споделя мнението, че в случая се касае за емоционално моментно хрумване и че следва да се даде шанс на Н. с налагането на по-леко наказание. Такъв шанс вече й е бил даден. Наказанието за надписите „К.“ върху фасадата на сградата е било отменено, преди изтърпяването му. П.-демонстрация на пълна липса на съжаление за извършеното чрез заснемането и показването на заповедта за отмяна на наказанието в процесния клип и още по унизяващо и агресивно поведение чрез създаването на същия. Че не се касае за моментно състояние е видно и

от факта, че Н. сама е свалила клипа след 1-седмичен престой в интернет пространството, но после го е качила отново и в продължение на 6 месеца „моментното ѝ хрумване“ не е преминало. Същата аббревиатура- „К.“ присъства и в текста на процесната песен.

Не на последно място, съдът се съобразява и с отношението на самата Н. към Ф., изразено в текста на песента. След като Ф. предизвиква в нея толкова силни негативни чувства, то много вероятно е обучението извън нея да ѝ се отрази благоприятно. Преместването ѝ в 18 СОУ „У. Г.“, профил „чуждоезиков, първи чужд език-френски език, втори чужд език-испански език предвид програмата и репутацията на това училище, няма да влоши качеството на образованието ѝ.

Най-сетне, съдът намира, че генералната превенция на наказанието, предвид включително и факта, че подкрепата за Н. се изразява чрез надпис „К.“ в събраната от учениците подписка, изисква налагането именно на тази крайна мярка по смисъла на чл.140б, ал.2 от ППЗНП.

Независимо от изложеното дотук, съдът намира за необходимо да изложи, че поведението на Н., включително и поведението на родителите по време на ПС / Г-н Г.: “Вие се нахвърляте върху децата...Вие всичките”; Г-жа Г. също раздразнена се намеси, че детето ѝ е сбъркало, „Какво искате да направя, дойдох извиних се“/ сочат на родителски дефицит и на negliжиране сериозността на проблема, както и на необходимост от психологическа подкрепа от специалист за преодоляването му.

С оглед на изложеното, съдът обуславя крайния си извод, че оспорената заповед, като издадена от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на установената форма и на административнопроизводствените правила, както и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му, е законосъобразна, а жалбата срещу нея-неоснователна.

Независимо от изхода на спора, с решението на разноси не следва да се възлагат /л.172а, т.7 АПК/, поради липса на искане за това от страната за която изхода на спора е благоприятен-ответника по делото /чл.143, ал.3 и ал.4 АПК/.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. Г., ЕГН [ЕГН], действаща със съгласието на своята майка и законен попечител Надежда Т. Г., срещу Заповед №1171/03.07.2014 г., издадена от директора на 9-та Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“-гр.С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ:

